

handlingen blev udtalt om en støtte til andre grupper af skabende kunstnere af eksisterende rådighedsmidler eller gennem særligt tilvejebragte bevillinger eller gennem særlig lovgivning, har imidlertid kun i meget begrænset omfang kunnet opfyldes. De rådighedsbeløb, som ministeriet for kulturelle anliggender disponerer over, er yderst beskedne og stort set uforandrede gennem de senere år, og har kun i ringe omfang kunnet komme de heromhandlede kunstnere til gode, og gennem særlig lovgivning er der kun på filmområdet ved oprettelsen af filmfonden skabt dækning for den støtte, der bør ydes skabende kunstnere inden for filmproduktionen.

Et erfaringsmateriale vedrørende omfanget og arten af støttebehovet for andre grupper af skabende kunstnere baseret på en uddeling af til rådighed værende støttemidler har man derfor kun inden for filmkunsten, hvor det er utvivlsomt, at støtten har haft og vil have stor betydning. På andre områder har støttemuligheden manglet. Imidlertid indicerer de henvendelser, som ministeriet har modtaget fra de interesserede grupper af kunstnere og fra anden side, meget stærkt, at en udvidelse af loven er påkrævet og ønskelig i en forfølgelse af lovens generelle sigte.

Det foreslås derfor som angivet i lovforslagets § 1, stk. 2, at medtage under kunsthåndværket kunsthåndværket og den kunstneriske formgivning. I begrebet kunstnerisk formgivning indlægges i relation til denne lov både den formgivning, som retter sig imod kunsthåndværket, og den industrielle formgivning. I forhold til de kunstnere, som er virksomme inden for disse områder, skulle en afgrænsning ikke berede større vanskelighed, når man ved administrationen i øvrigt holder sig lovens almindelige støttekriterium for øje: kvaliteten af det kunstneriske talent og af den kunstneriske produktion. De særlige forhold, der kan gøre sig gældende vedrørende formen for støtte til disse kunstnergrupper, omtales nærmere under bemærkningerne til § 2.

§ 1, stk. 2, rækker i sin formulering ikke ud over den kreds af kunstnere eller de kunstneriske områder, som traditionelt kan karakteriseres som skabende. Det må imidlertid i overensstemmelse med formuleringen af kunsthåndværkets formål og med hele fondets idégrundlag være rigtigt at tilstræbe, at en skabende indsats også inden for andre områder, ja i princippet inden for enhver kunstnerisk udtryksform, kan tilgodeses gennem fondets midler.

Da det næppe er hensigtsmæssigt eller muligt at foretage en udtømmende opregning af de kunstnere eller kunstneriske områder, som yderligere bør kunne komme i betragtning, foreslås der i lovfors-

slagets § 1, stk. 3, givet hjemmel til, at fondets virksomhed kan udstrækkes til andre former for kunstnerisk skaben, som bør sidestilles med de under stk. 2 angivne kunstneriske udtryksformer, og som ikke omfattes af særlig lovgivning.

Selv om bestemmelsen efter sin formulering åbner plads for et skøn, må det være klart, at visse kunstnergrupper, som er nævnt i de foregående bemærkninger, men ikke medtaget under § 1, stk. 2, uden videre kan henføres under bestemmelsen. Dette må således gælde sceniske kunstnere som koreografer og scenografer (dramatikere og librettoforfattere henhører under den litterære kunst). Det må også gælde sådanne bygningskunstnere (arkitekter), som i særlig grad skønnes at kunne gøre en indsats til fremme af samfundets interesse i kvalificeret arkitektarbejde. I valget af støtteformerne må bestyrelsen stå frit, men støtte inden for bygningskunsten kunne tænkes hyppigere at ville blive ydet til udformningen eller gennemførelsen af arkitektoniske arbejder til gavn for bredere samfundsinteresser end som rene stipendier. Det vil i denne forbindelse også være naturligt at tænke på arkitektens helt centrale placering inden for områder som byfornyelse, byudvikling og landskabets urbanisering. Bestemmelsen kunne endvidere tænkes bragt i anvendelse, hvor man står over for nye kunstneriske udtryksformer eller udfoldelsesmuligheder, som ikke umiddelbart kan indpasses i en traditionel og historisk begrundet opdeling af kunstarterne eller opfattelse af kunsten. Eksempelvis kan det næppe afvises, at der under udnyttelse af massemedier som radio og fjernsyn kan frembringes værker, som selvstændigt betraget har en særegen kunstnerisk form, og som kan vurderes kunstnerisk.

Oversættere og fotografer, hvis organisationer har rettet henvendelse om optagelse under kunsthåndværket, kan næppe generelt opfattes som skabende kunstnere, men en kunstnerisk arbejdende fotograf måtte under visse omstændigheder kunne tilgodeses efter § 1, stk. 3, medens en oversætter, hvis værk i særlige tilfælde kan karakteriseres som en selvstændig kunstnerisk skaben, har støttemulighed under den litterære kunst, jfr. nærmere nedenfor under bemærkningerne til § 2.

Under hensyn til de afgrænsningsproblemer, som bestemmelsen naturligt må medføre, og det betydningsfulde skøn, som skal anlægges, har man fundet det rigtigt at henlægge ansvaret for administrationen af § 1, stk. 3, til den samlede fondsbestyrelse, jfr. nærmere bemærkningerne til § 4, stk. 2.

Som en vejledning for bestyrelsens skøn og som en garanti i forhold til kunsthåndværkets generelle kvali-